

- 420 Post iter arripiunt, davitica carmina prendunt,
 Se simul excutiunt, montana cacumina scandunt,
 Inibi considunt, fini concepta reducunt.
 Terminat has laudes defessa monastica vulpes
 'Christum de coelis conlaudet spiritus omnis!'
- 425 Mox genu curvavit, simul haec oramina fudit
 'Christe, patris fili, mihi te decet en misereri,
 Sum memor ipse mei, satis et mea frivola novi,
 Tu mihi sis galea, qui formas muta elementa
 Me facias reducem, fallacem subrue testem?'
- 430 Solvit vincla pedum, tenditque leonis ad antrum.
 Cum prope pervenit: 'miserere mei deus' inquit.
 vulpes pardo.
 'Hic maneas, donec regis molimina noscas.
 Quercus adest juxta, cui figas posteriora?
 Non tamen indecorem sua se regina reliquit,
- 435 Namque viae comiti dodrantem contulit aurum.
 Nec pede composito sese sociaverat antro,
 Pectore cum tremulo stetit antri limine primo,
 Intro caput flexit, donum benedicere poscit.
 Quae benedicitur a sociis, sed amen geminatur.
 leo.
- 440 'Belua multorum capitum visis moribundum?'
 vulpes.
 'Ad quid venissem, si non medicamina ferrem?
 leo.
 'A grege cur fratrum certas divellere gressum?
 Inspice concilium, si desit quis sociarum?
 vulpes.
 'Hercle jacere tuum per magna silentia pressum!'
- 445 'Discere persitio, quid te semoverit antro?'

434 relinquit A.